Dosarul nr. 2i-550-1/18

HOTĂRÎRE

06 noiembrie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău/sediul central/
În componenţa
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Șova
Grefier Mihaela Cucerescu

În sediul instanței, examinând în ședință publică, cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul Societății cu răspundere limitată "Groster" – Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată "Groster" în persoana administratorului și asociatului unic Mistrean Veaceslav, cu încasarea din contul acestuia a sumei de 83 436,94 lei în beneficiul Societății cu răspundere limitată "Groster" și,

constată:

La 25 septembrie 2023 lichidatorul S.R.L. "Groster", Cuculescu Corneliu a depus cerere de chemare în judecată cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. "Groster" în persoana administratorului și asociatului unic Mistrean Veaceslav, cu încasarea din contul acestuia a sumei de 83 436,94 lei în beneficiul S.R.L. "Groster".

În susținerea cererii sale lichidatorul indică potrivit informațiilor acumulate, S.R.L. "Groster" înregistrează datorii față de agenți economici și Agenția "Moldsilva" în mărime de 83 043,06 lei și față de Serviciul Fiscal de Stat în mărime de 393,88 lei, în total suma creanței fiind de 83 436,94 lei.

Debitorul nu dispune de bunuri sau mijloace financiare pentru a acoperi creanțele validate precum și cheltuielile procesului de insolvabilitate. Conform răspunsului din 26 septembrie 2017, parvenit de la Agenția Servicii Publice a RM, Departamentul de înregistrare și licențiere a unităților de drept, cet. Mistrean Veaceslav figurează în calitate de unic asociat și administrator la S.R.L. "Groster".

În conformitate cu articolul 72 alin. (1), (4), (5) și (7) a Legii privind societățile cu răspundere limitată, nr. 135 din 14.06.2007 și analizând starea de fapt la momentul de față cât și normele juridice sus-menționate lichidatorul constată cu certitudine că starea de insolvabilitate a debitorului se datorează anume comportamentului și gestionării defectuoase din partea lui Mistrean Veaceslav, care a încălcat obligația legală de a gestiona societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient, nu a dat dovadă de diligență și loialitate și cel mai important la survenirea indiciilor de insolvabilitate nu a depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate.

Conform dispozițiilor art. 248 alin. (1) lit. e), f), h), i), 15 alin. (1), 247 alin. (1), 10, 14 alin. (3), al Legii insolvabilității lichidatorul menționează că la 01 iulie 2009, a fost încheiat contractul nr. 34 de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere. Potrivit punctului 3 al contractului S.R.L. "Groster" s-a obligat în termen de 7 zile lucrătoare să achite 4 450 lei, și anual 4 450 lei până la 01 martie pentru anul viitor.

În anul 2016, Agenția „Moldsilva" s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în vederea încasării datoriei de 13 350 lei, motivând că în baza contractului nr. 34 s-a format datoria de 13 350 lei după cum urmează pentru anul 2013 – 4 450 lei, pentru anul 2014 – 4 450 lei și

pentru anul 2015 – 4 450 lei.

Ca rezultat la 21 septembrie 2016 instanța de judecată a emis hotărârea prin care a admis cererea de chemare în judecată și a dispus încasarea sumelor solicitate fiind eliberat titlu executoriu în acest sens. Pin urmare, în cazul în care Mistrean Veaceslav ar fi depus cerere introductivă în termen de 30 de zile din momentul apariției datoriei în anul 2013, datoria acestuia nu era să crească.

În consecință datoria de la 4 450 lei în anul 2013 a crescut la suma de 83 436,94 lei. Astfel, debitorul era obligat să achite 4 450 lei cel târziu la data de 01 martie 2013, fapt neexecutat de debitor, urmând să depună cerere introductivă în termen de 30 de zile, adică până la 01 aprilie 2013.

Însă odată cu emiterea încheierii judecătorești a nr. 2i-818/17 din 07 noiembrie 2017, lichidatorul declară că Mistrean Veaceslav s-a eschivat de la obligația de a depune cerere introductivă. Prin urmare, cererea introductivă a fost depusă de creditorul Agenția „Moldsilva".

Prin urmare potrivit următoarelor norme de drept art. 861, 774, 776, 1979, 1971 din Codul civil și art. 18 alin. (1) al Legii insolvabilității interesul legitim al creditorului Agenției "Moldsilva" rezidă în satisfacerea drepturilor sale de creanță, această creanță fiind argumentată, certă, lichidă și flexibilă.

Reținând faptul că, obligația fiscală S.R.L. „Groster" față de Bugetul Public Național până în prezent nu a întreprins măsuri prevăzute de legislație în vederea stingerii restanței, iar notificarea prealabilă recepționată de debitor a fost lăsată fără examinare și răspuns, lichidatorul conchide că întreprinderea S.R.L. „Groster" este supra îndatorată și nu dispune de capacități operaționale și funcționale viabile, ce ar permite redresarea situației economico-financiare a întreprinderii.

Potrivit art. 391 alin. (1), 401 din Codul Civil al RM și art. 17 din Codul de executare, lichidatorul susține că termenul general de prescripție a fost întrerupt la data înaintării cererii de chemare în judecată, la data transmiterii spre executare a documentului executoriu, precum și la data înaintării cererii de admitere a creanțelor. De fiecare dată începând a curge un nou termen de prescripție.

În susținerea celor descrise supra lichidatorul comunică că este o practică stabilită și confirmată de instanța de judecată. Astfel, prin deciziile Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr. 2rci-241/19 (02-2re-14696-05072019) din 22 octombrie 2019; nr. 2ri-234/19 (02-2re-14317-03072019) din 22 octombrie 2019; nr. 2ri-308/l9 (2-18157797-02-2ri-28082019) din 05 noiembrie 2019; nr. 2ri-226/l 9 (02-2re-14285-03072019) din29 octombrie 2019; nr. 2ri-336/l 9 (2-19064666-02-2ri-18092019) din 29 octombrie 2019; nr. 2ri-223/19 din 17 octombrie 2019 și nr. 2ri-247/l 9 (2-18161672-02-2ri-18072019) din 03 decembrie 2019, instanța de insolvabilitate unanim a decis atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere precum și a altor persoane care au dus întreprinderea la insolvabilitate.

Incapacitatea de plată a unei întreprinderi este un criteriu primordial - obligatoriu pentru organele de conducere a companiei, în sensul înaintării unei cereri introductive în instanța de insolvabilitate.

Așadar, în principiu, competența generală la luarea deciziilor ce privesc societatea aparține administratorului/fondatorului. Acesta din urmă va putea evident să încheie și acte juridice în numele și pe seama societății, indiferent de importanța acestora: de conservare, de administrare sau de dispoziție.

Atunci când, din cauza caracterului excepțional al anumitor acte, legiuitorul a înțeles să

stabilească derogări de la această regulă, instituind formalități suplimentare, a făcut acest lucru în mod expres, stabilind obligația debitorului de a înainta cerere introductivă în cazul apariției incapacității de plată.

Inacțiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității (nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248 din Legea insolvabilității, are specificul său și anume inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă; nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3) art. 14 din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, lichidatorul a identificat termenul limită de depunere a cererii introductive și anume data indicată anterior, precum și obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, lichidatorul a invocat prevederile acestui articol și a concretizat aceste date, care însă sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 lit. h) al Legii insolvabilității.

Indică lichidatorul că, a prezentat suficiente probe care dovedesc culpa pârâtului și anume existența stării de insolvabilitate; lipsa masei debitoare; lipsa documentelor activității economice și documentelor de evidență contabilă.

La fel subliniază că, sarcina probei de a dovedi contrariul o are partea adversă, care nu a combătut cu nici o probă concludentă, pertinentă și utilă lipsa stării de insolvabilitate a debitorului, nu a probat ce acțiuni a întreprins pentru depășirea stării de insolvabilitate, care au fost motivele de nedepunere a cererii introductive și de ce nu a prezentat nici până la moment documentele activității economice și documentele de evidență contabilă ale debitorului.

Lichidatorul consideră că, la examinarea cererii privind atragerea la răspunderea subsidiară a debitorului, trebuia să se țină cont și de comportamentul pârâților, care prin prisma Legii insolvabilității au o serie de obligații, de la care s-au eschivat total.

Menționează Corneliu Cuculescu că pentru a stabili vina și atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului urmează să fie întrunite anumite condiții și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapt ilicit și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

În opinia lichidatorului sunt întrunite cumulativ toate condițiile tragerii la răspundere subsidiară, întrucât pârâții au comis fapte ilicite dintre cele enumerate de lege și anume nedepunerea cererii introductive și dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, există prejudiciu și creanțele neacoperite de masa debitoare, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu - elucidate mai sus, pârâți fiind culpabile de ajungerea întreprinderii S.R.L. „Groster” în stare de insolvabilitate.

În ședința de judecată lichidatorul Corneliu Cuculescu în ședința de judecată nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată pârâtul Mistrean Veaceslav nu s-a prezentat, procedura de citare legală fiind exercitată conform publicației ”Ziarul de Gardă” cu nr. 41(973) din 31.10.2024.(f.d.75)

Studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul S.R.L. "Groster" – Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată "Groster" în persoana administratorului și asociatului unic Mistrean Veaceslav, cu încasarea din contul acestuia a sumei de 83 436,94 lei în beneficiul S.R.L. "Groster", este neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit înscrisurilor din materialele cauzei, și anume informația cu privire la întreprinderea S.R.L. "Groster", se atestă că S.R.L. "Groster" a fost înregistrată la 20.09.2012 cu numărul de identificare de stat şi codul fiscal: 1012600029083, cu sediul în mun. Chişinău, str. N. Costin 48/1, administratorul și asociat fiind Mistrean Veaceslav, cu cota de participare de 100%. Capitalul social constituind 5 400 lei.

Conform cu art. 15 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, *în cazul insolvabilităţii debitorului din* ***culpa fondatorilor (membrilor) lui,*** *a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.*

Potrivit art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, *dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.*

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilităţii, *procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.*

Totodată, potrivit art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Iar conform art. 130 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar potrivit al. 3 al aceluiaşi articol se menţionează că - fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.*

Instanța statuează că, din analiza normelor de drept, citate mai sus, se evidenţiază că legiuitorul a stabilit indubitabil situaţiile în care membrii organelor de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi persoana care a contribuit la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, pot fi traşi la răspundere subsidiară de către instanţa de insolvabilitate, însă atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere a debitorului insolvabil nu poate avea loc în mod exclusiv datorită solicitărilor lichidatorului, în acest sens nefiind înaintate argumente şi

prezentate probe necesare, veridice, pertinente şi concludente în confirmarea solicitării respective.

Astfel, instanța subliniază că, pentru a stabili vina şi a trage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârșită cu vinovăţie.

Instanța de judecată relevă că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civilă.

În acest sens, prezintă relevanţă şi dispoziţiile art. 1398 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare la data relevantă speței), care consemnează că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Deci, răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează faţă de delincvenţi, în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter patrimonial, în sensul dispozițiilor menţionate, se subînţelege că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componenţa delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi un prejudiciu, şi vinovăţia. Acestea reprezintă condiţiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege.

În contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, instanța argumentează că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu există culpa şi legătura cauzală dintre acţiunile persoanei implicate şi survenirea unui prejudiciu.

Astfel, în ce priveşte situaţia din speţă instanța consideră că nu sunt întrunite condiţiile necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Groster”, în persoana lui Mistrean Veaceslav, or lichidatorul Cuculescu Corneliu, nu a demonstrat prin probe concludente şi pertinente că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului s-ar datora anume acţiunilor ilegale din partea acestei persoane.

Din contra, se reține că, lichidatorul Cuculescu Corneliu și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 248 alin. (1), lit. h) al Legii insolvabilității, care stipulează nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14. Astfel, lichidatorul nu a prezentat la materialele cauzei careva probe în susținerea temeiului de drept și de fapt invocat de către acesta.

În susținerea acțiunii lichidatorul a indicat faptul că pârâtului îi este imputată apariția stării de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1), lit. h) al Legii insolvabilității și anume nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

În conformitate cu art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, *debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile s calendaristice*

din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), adică incapacitatea de plată sau supraîndatorarea.

Totodată, în conformitate cu art. 72 alin. (7) din Legea cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr.1351 din 14.06.2007, *în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.*

Din sensul normelor de drept, citate mai sus, instanța reiterează că, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăţi comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret *momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate* în raport cu activitatea debitorului.

De asemenea, instanța de insolvabilitate reține că, lichidatorul nu a prezentat nici o probă și nu a livrat nici un argument în vederea argumentării și demonstrării temeiului invocat în cerere de tragere la răspundere subsidiară și anume prevederile art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității.

Or, după cum a fost reiterat supra, lichidatorul urmează să specifice termenul în interiorul căruia administratorul debitorului urma să depună cerere introductivă. Iar din cererea de tragere la răspundere subsidiară precum și din actele anexate nu reiese nici un termen de la care ar începe curgerea termenului de înaintare a cererii introductive.

De asemenea instanța de judecată reține că, răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului poate fi aplicată numai pentru acțiunile întreprinse de aceștia, pentru un termen nu mai mare de 2 ani de până la data intentării procedurii de insolvabilitate.

Instanța reiterează că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L. „Groster”, iar din probatoriu livrat de lichidatorul Cuculescu Corneliu nu este cert stabilit termenul de scadență a obligațiilor debitorului față de creditori, precum și alte date necesare în vederea stabilirii termenului de înaintare a cererii introductive decât cea de 01 noiembrie 2017 – când Agenția ”Moldsilva” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „Groster”.

În conformitate cu art.248 alin. (5) din Legea insolvabilităţii, *măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărîrii de intentare a procedurii de insolvabilitate.*

Astfel, instanța de judecată statuează că, în vederea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nominalizați la art. 247 al Legii insolvabilității, acțiunile culpabile prevăzute în alin. (1) art. 248 din aceeași Lege, trebuie să fi fost comise de către aceștia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului.

Prin urmare, termenul de 2 ani se extinde faţă de acţiunile prevăzute la art. 248 alin. (1) literele a) - i) din Lege în privinţa persoanelor cărora le pot fi incriminate aceste acţiuni, calculat la situaţia anterioară insolvabilităţii, adică “până la intentarea procesului de insolvabilitate”, ceea ce după sens este similar cu sintagma “nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate ”.

În situaţia din speţă, se atestă cu certitudine faptul că, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „Groster” a fost depusă la 01 noiembrie 2017 de creditorul Agenția ”Moldsilva”.

În coerența celor expuse, membrii organelor de conducere a debitorului, ar putea fi atraşi la răspundere subsidiară în cazul în care ar fi întreprins careva acţiuni ilegale, în perioada anilor 2015-2017 şi s-ar face responsabili de starea de insolvabilitate survenită anume în această perioadă de timp.

Prin urmare, faptele prejudiciabile imputate pârâtului nu au fost probate nici sub un aspect, argumentele lichidatorului întreprinderii insolvabile purtând un caracter pur declarativ.

Totodată, pentru existenţa răspunderii subsidiare şi întru imputarea acesteia în vina administratorului debitorului, urmează să fie întrunite integral condiţiile atragerii la răspundere subsidiară, iar în caz contrar, oricât de deranjant şi/sau prejudiciabil nu ar fi comportamentul celui învinovăţit, răspunderea subsidiară nu poate surveni.

Astfel, în baza art. 248 al Legii insolvabilităţii, pentru angajarea răspunderii subsidiare, în cazul dedus judecăţii, a membrilor de conducere S.R.L. „Groster", urmează a fi stabilit în afara oricărui dubiu rezonabil că acestuia din urmă îi este imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului.

Important a se menționa că, pentru atragerea la răspundere nu este suficient doar faptul comiterii acţiunilor prevăzute la art. 248, alin. (1) al Legii insolvabilităţii, ci urmează a fi probat cert că comiterea acţiunilor date au dus la insolvabilitatea debitorului.

Subsecvent instanța de insolvabilitate reține că, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de întreprindere a fost depusă de creditor la 01 noiembrie 2017, or lichidatorul Cuculescu Corneliu nu a argumentat și nu a probat legătura cauzală între momentul exact *când ar fi trebuit să fie depusă cererea* privind intentarea procesului de insolvabilitate de pârâtul Mistrean Veaceslav și întinderea pretinsului prejudiciu în valoare de 83 436,94 de lei, adică în ce măsură inacțiunea pârâtului a generat cauzarea pretinsului prejudiciu.

În astfel de circumstanțe şi având în vedere că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar dovedi că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă membrilor organelor de conducere, în speță – Mistrean Veaceslav, or, potrivit art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, precum și din posibilitatea instanţei conform art. 240 alin. (3) al Codului de procedură civilă, de a adopta hotărâre judecătorească în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant, se concluzionează că cererea lichidatorului Cuculescu Corneliu, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor de conducere a S.R.L. „Groster", Mistean Veaceslav, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) al Codului de Procedură Civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Având în vedere că, lichidatorul S.R.L. „Groster", Cuculescu Corneliu la depunerea cererii de atragere la răspundere subsidiară a beneficiat de dreptul de amânare a plății taxei de stat, iar cererea acestuia urmează a fi respinsă, instanța de insolvabilitate conchide de a încasa de la S.R.L. „Groster" (în procedura falimentului) taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 2 503 (două mii cinci sute și trei) lei 11 bani.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii şi art. 86, 98, 118, 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăşte:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul Societății cu răspundere limitată “Groster” – Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată “Groster” în persoana administratorului și asociatului unic Mistrean Veaceslav, cu încasarea din contul acestuia a sumei de 83 436,94 lei în beneficiul Societății cu răspundere limitată “Groster”.

Se încasează de la Societatea cu răspundere limitată “Groster” (în procedura falimentului) taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 2 503 (două mii cinci sute și trei) lei 11 bani.

Taxa de stat urmează a fi achitată după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărârii.

Hotărârea este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău/sediul Central/.

Preşedintele şedinţei,
judecător Nicolae Șova